Η δυσπιστία του Θωμά και οι αναλλοίωτοι μαθητές († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 21 Απριλίου, 2023

Κυριακή του Αποστόλου Θωμά.[1]

Πολύ συχνά τον θεωρούμε δύσπιστο και όντως είναι εκείνος ο οποίος αμφισβήτησε το μήνυμα των Αποστόλων, όταν του είπαν: «*Ἑωράκαμεν τὸν Κύριον*» – Τον είδαμε ζωντανό!

Ο Θωμάς όμως δεν παρέμεινε δύσπιστος σε όλη του τη ζωή ούτε άπιστος προς το πλήρωμα της θείας αποκαλύψεως του Χριστού . Μην ξεχνάμε ότι όταν οι Απόστολοι και ο Κύριος έμαθαν για την ασθένεια του Λαζάρου, ο Χριστός είπε: «Ας επιστρέψουμε στην Ιερουσαλήμ». Οι άλλοι είπαν: «Μα οι Ιουδαίοι σε αναζητούν για να σου κάνουν κακό. Γιατί πρέπει να επιστρέψουμε;». Και μόνον ο Απόστολος Θωμάς απάντησε: «Ας πάμε μαζί Του και ας πεθάνουμε μαζί μ’ Αυτόν» (Ιωάν. 11, 1-44). Ήταν προετοιμασμένος όχι μόνο να είναι μαθητής Του στα λόγια, όχι μόνο να Τον ακολουθεί όπως ακολουθεί κανείς ένα δάσκαλο, αλλά και **να πεθάνει μαζί Του**, όπως πεθαίνει κανείς με ένα φίλο ή και για χάρη ενός φίλου, αν χρειαστεί. Ας θυμόμαστε λοιπόν το μεγαλείο του, την πιστότητα και την ακεραιότητά του.

Τι συνέβη όμως όταν, μετά την Ανάσταση του Χριστού, οι Απόστολοι είπαν στον Θωμά που ήταν απών από τη συντροφιά τους, ότι είχαν δει τον Αναστημένο Χριστό; Γιατί δεν δέχθηκε τη μαρτυρία τους; Γιατί την αμφισβήτησε; Γιατί είπε ότι ήθελε χειροπιαστές, απτές αποδείξεις; Επειδή κοιτάζοντάς τους, τους είδε μεν χαρούμενους γι’ αυτό που είχε συμβεί, χαρούμενους που ο Χριστός δεν ήταν νεκρός, που ο Χριστός ήταν ζωντανός, χαρούμενους που η νίκη είχε κερδηθεί, αλλά**δεν είδε καμία διαφορά σ’ αυτούς, καμία αλλοίωση…** Ήταν οι ίδιοι άνθρωποι, μόνο που ήταν χαρούμενοι και όχι φοβισμένοι. Και ο Θωμάς είπε: «Αν δεν το δω, αν δεν πιστοποιήσω την Ανάσταση, δεν μπορώ να σας πιστέψω».

Μα το ίδιο δεν θα έλεγε και σε μας καθένας που θα μας συναντούσε;

Πριν από λίγες μέρες διακηρύξαμε την Ανάσταση του Χριστού με πάθος, με ειλικρίνεια, με βεβαιότητα. Πιστεύουμε σ’ Αυτήν με όλο μας το είναι· όταν

όμως συναντούμε τους ανθρώπους στο σπίτι μας, στον δρόμο, στη δουλειά, οπουδήποτε, άραγε λένε όταν μας βλέπουν· Ποιοι είναι αυτοί οι άνθρωποι; Τι τους έχει συμβεί;

Οι Απόστολοι είχαν δει τον Αναστημένο, αλλά η Ανάσταση δεν είχε γίνει μέρος της δικής τους εμπειρίας. Δεν είχαν περάσει από τον θάνατο στην αιώνια ζωή.**Το ίδιο κι εμείς· εκτός από τους αγίους, τους οποίους όταν τους βλέπουμε, ξέρουμε ότι το μήνυμά τους είναι αληθινό.**

Τι υπάρχει στο μήνυμά μας που δεν ακούγεται; Είναι ότι μιλάμε, αλλά δεν είμαστε. Θα έπρεπε να είμαστε τόσο διαφορετικοί από τους ανθρώπους που δεν έχουν γευθεί την εμπειρία του ζωντανού Χριστού, του αναστημένου, που μοιράστηκε τη ζωή Του μαζί μας, που μας έστειλε το Άγιο Πνεύμα! Όπως έλεγε ο C. S. Lewis, ένας ζωντανός άνθρωπος διαφέρει από ένα άγαλμα. Το άγαλμα μπορεί να είναι όμορφο, μεγαλόπρεπο, λαμπρό, αλλά είναι πέτρα. Ένας άνθρωπος μπορεί να είναι λιγότερο εντυπωσιακός εξωτερικά, αλλά είναι ζωντανός, αποτελεί μαρτυρία ζωής.

Ας εξετάσουμε λοιπόν τον εαυτό μας και ας τον ρωτήσουμε πού βρίσκεται. Πώς γίνεται και οι άνθρωποι που μας συναντούν δεν αισθάνονται ποτέ ότι είμαστε μέλη του Αναστημένου Χριστού, ναοί του Αγίου Του Πνεύματος; Γιατί άραγε;

Ο καθένας μας πρέπει να δώσει τη δική του απάντηση στο ερώτημα. Ας αναρωτηθούμε όμως και ας είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε ενώπιον της συνειδήσεώς μας και ας κάνουμε αυτό που χρειάζεται, ώστε η ζωή μας να αλλάξει με τέτοιο τρόπο, ώστε όποιος μας συναντά, να μπορεί να μας βλέπει και να λέει: Τέτοιους ανθρώπους δεν έχουμε ξαναδεί. Υπάρχει κάτι σ' αυτούς που δεν το έχουμε δει σε κανέναν. Τι είναι αυτό; Και να μπορούμε να απαντήσουμε. Είναι η ζωή του Χριστού που την απολαμβάνουμε άφθονη. Είμαστε μέλη Του. Είναι η ζωή του Πνεύματος μέσα μας. Είμαστε ναός Του!

---

[1] Ομιλία που εκφωνήθηκε στις 30 Απριλίου του 1995.

(Anthony Bloom, "Στο φως της κρίσης του Θεού: Πορεία από το Τριώδιο στην

Ανάσταση", 1η έκδοση, εκδ. "Εν πλω", Αθήνα, 2009)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: agiosthomas.gr*)*